

ikke blevet opfyldt. Det er om dette Spørgsmaal, der særlig har været Uenighed. Jeg tror derfor at kunne sige, at der heller ikke nu vil blive nogen Uenighed om, at vi maa opretholde Foderforbudet og Udførselsforbudet for Brødkorn; dette kan der begribeligvis ikke siges noget imod. Man har heller ikke i Bladene eller paa Møderne mødt nogen Modstand mod dette Forhold.

Jeg synes, man kan sige, som den højtærede Landbrugsminister sagde, da dette Lovforslag blev forelagt — og som det ogsaa bør kunne siges —, at det i høj Grad er præget af, at det er en Afviklingslov; at det er præget af, at man gør sig Haab om, at det skal lykkes i det kommende Aar at komme over til normale Forhold, og at man samtidig erkender, hvad man ogsaa har sagt baade paa Rigsdagen og ude i Landet, at man ikke med eet Slag kan ophæve de forskellige Krigsforanstaltninger og de Love, som vi har faaet vedtaget under Krigen; der maa en vis Overgangsperiode til for at komme bort fra de særlige Forhold. Jeg er overbevist om og ganske enig med den højtærede Landbrugsminister i, at det vil være de paagældende, som skal aflevere Brødkornet, en Æressag at sørge for, at denne Lovs Krav om Aflevering bliver fuldt ud opfyldt.

Med Hensyn til de enkelte Paragraffer og de Principper, der er nedlagte i Lovforslaget, skal jeg gøre nogle enkelte Bemærkninger. Jeg vil da begynde med at sige, at i det store og hele kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget. Derfor vil det være ganske naturligt, at de Bemærkninger, jeg her skal gøre, vil falde i Tilslutning til den højtærede Landbrugsministers Tale ved Forelæggelsen. Nogle af Hovedbestemmelserne i Lovforslaget er vendte mod Forbrugerne. Det er Bestemmelserne om, for hvilken Pris Brødkorn skal afleveres, hvorved atter bestemmes Brødsprisen for det kommende Aar. Den Forhøjelse, der bliver i det første 7 Maaneder, er saa minimal og beskeden, at jeg næsten ikke kan tænke mig, at nogen kunde rejse Modstand mod den, idet der i de første 7 Maaneder kun foreslaas en Forhøjelse, der svarer til de forhøjede Driftsudgifter i Bagerier og Møller o. lign., men ikke nogen Forhøjelse paa Grund af Brødkornets Stigning.

Den Paastand, som er fremført under de Radikales og Socialdemokraternes Agitation i Pressen og ude i Landet, om, at den nuværende Regering til næste Aar vilde hæve Prisen med 3—4 Kr. pr. 4 kg Rugbrød, er da efter min Mening gennem dette Lovfor-

slag slaaet fuldkommen ihjel, hvis den da behøver at slaas ihjel; det har vist sig ved Valget, at Vælgerne slet ikke troede derpaa, saa der er i og for sig ingen Grund til her at slaa den ihjel. Men med dette Lovforslag skulde man i alt Fald synes, at en Agitation i den Retning maatte være forstummet. Jeg ser imidlertid, at man alligevel i Dagi „Social-Demokraten“ begynder at pege paa Fremtiden: Vent blot til efter Valget, saa skal I bare se! Men ogsaa efter Valget vil det være fastslaaet ved Lov, hvor meget Rugbrødet skal stige, nemlig med 30 Øre pr. kg Brød om syv Maaneder.

Altsaa fra første April, naar vi staaar overfor den bedste Arbejdstid, mener man at kunne foreslaa dette. Naar man tager hele Aaret, er Stigningen ikke en Gang saa stor som den, vi har haft sidste Aar, idet den gennemsnitlige Stigning vil andrage kun 12½ Øre pr. 4 kg Brød. Under Hensyn til det hele Prisniveau kan man ikke rejse nogen Kritik mod en saadan Stigning, under det nuværende Prisniveau var det maaske endda rimeligere allerede straks at give en mindre Forhøjelse. Et Oppositionsparti her i Salen har jo baade paa Møder og i Pressen forberedt Folk derpaa. Men om vi skulde gaa til en Forhøjelse af Rugbrødsprisen som den, vi havde i 1918, det kan vi altid forhandle om i Udvalget. Den Agitation, der gaar ud paa, at nu vil man udsuge Forbrugeren, nu vil man sætte Rugbrødsprisen op, maa i alt Fald forstumme. I Lovforslaget er der Bestemmelser om, hvilken Rugbrødspris man tænker sig i det kommende Aar.

Ser vi nu paa den anden Side af Lovforslagets Principper, den, der vender ud imod Producenterne, staaar man her overfor et Spørgsmaal, hvorom der har været stor Uenighed ved tidligere Aars Kornlove. Baade her i Salen og ude i Landet har der været stor Strid om, hvilken Pris der skulde gives Rug- og Hvededyrkerne for den afleverede Sæd; og her har mit Parti sammen med Landforeningerne krævet, at man maatte give en Pris, der stillede Producenten saaledes, at han for den Sæd, han skulde aflevere, kunde købe sig Erstatningsfoder uden Udgift. Dette forekommer mig at være et rimeligt Krav, som man med Ret og Billighed burde opfylde. Lovforslaget her tager ogsaa netop Sigte paa at opfylde dette rimelige Krav fra Producenterne. Det foreslaas her, at der skal gives en Pris begyndende med 43 Kr., stigende til 44 Kr. i Vintermaanederne. Om disse Tal rammer det rigtige, just det, vi bør have, skal jeg ikke udtale mig om; men jeg vil slutte mig